

Witaj, pokarmie

t.: trad
mel. P.Bębenek

Wi-taj, po-kar-mie, w któ-rym nie-zmie-rzo-ny nie-ba i zie-mie Twór-ca jest zam-knio-ny,

wi - taj, na - po - ju zu peł - nie ga - szą - cy u - myśl pra - gną - cy.

2. Witaj, krynico wszystkiego dobrego,
gdy bowiem w sobie masz Boga samego,
znasz ludziom wszystkie Jego wszechmocności,
niesiesz godności.

3. Witaj, z niebiosów manno padająca,
rozkoszny w sercu naszym smak czyniąca.
Wszystko na świecie, co jedno smakuje,
w tym się najduje.

4. Witaj, rozkoszne z ogrodu rajskiego
drzewo, owocu pełne żywiącego.
Kto cię skosztuje, śmierci się nie boi,
choć nad nim stoi.

5. Witaj, jedyna serc ludzkich radości,
witaj, strapionych wszelka łaskawości.
Ciebie dziś moje łzy słodkie szukają,
k" Tobie wołają.